

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

In fallacem Meritorum fiduciam, vtilissimæ S. Patru[m] Admonitiones. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

meritorem misericordiam piissimus Dominus saluos vos fecit. Non enim condigna erant passiones huius temporis tanta ac tali gloria: sed omnium bonorum largitor Deus, diues in omnes, nouit dare magna pro modicis, pro breuibus & momentaneis sempiterna.

In fallacem Meritorum fiduciam, vtilissima S. Patrum Admonitiones.

Periculum certè non exiguum est, ad Opera nostra spectare: nam si mala sunt, inde mox oritur desperationis occasio: si bona, facile nobis ob ea placentes, per inanem gloriam, quicquid in eis erat meriti amittimus.

Alia quippe quaecunq. iniquitas in malis operibus exercetur ut fiant: superbia verò etià bonis operibus insidiatur, ut pereant. Reddet Deus haud dubie mercede iustis laborum suorum: sed quid in iis nisi sua dona coronabit?

Quid, quod saepe (ut rectè à S. Gregorio dictum est) lustrina nostra, iniustitia est: et sordet in distinctione iudicis, quod in estimatione nostra fulget. Quemadmodum enim lucerna in tenebris splendere cõspicitur, sed in solis radium posita obtenebratur: ita & nos speciosum quid in nostris quidem oculis peregrisse videbimur, quod in conspectu tamen Dei, qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, nullo forsitan in pretio habebitur. Rectè proinde Agathon, ad quem cum dicerent discipuli, Et tu pater times agrotans? Respondit: Laboravi in hac vita, qua potui virtute, in custodiendis mandatis Dei: sed homo sum, & nescio si placuerint opera mea Deo: quia alia sunt iudicia Dei, alia hominum. Sint igitur in conspectu, in hoc tentationis genere, preclarissime trium illustriũ Ecclesie Patrum, Ambrosij, Augustini, & Beda Admonitiones: qui non minus verae humilitatis quàm eruditionis gloria conspicui fuerunt. Ea sic habent.

AMBRO-

Rom. 8.

Rom. 10.

XIII.

August.
Epist. 109.

Sap. 10.
Vide Aug.
Epist. 105.
& in Psal.
70. 98.

1. Cor. 4.

In Collationibus Patrum.

AMBROSIVS.

Ambros. ser.
20. super
Psal. 118.
ad vers. Vi.
de humilita-
tem meam.
Rom. 14.

Nemo sibi arroget, nemo de meritis gloriatur, nemo de potestate se iactet: sed omnes speremus per Dominum Jesum misericordiam inuenire, quoniam omnes ante tribunal eius stabimus: de illo veniam, de illius indulgentiam postulabo. Qua enim spes alia peccatoribus? Et qui se hic aurum putat, habet plumbum: & qui putat se granum tritici, habet paleam, qui possit exuri.

AVGVSTINVS.

August. Cō-
fess. lib. 9.
cap. 13.

Verum etiam laudabili vita hominum, si remota misericordia discant eam Domine. Quia vero non exquiris delicta vehementer, fiducialiter speramus aliquid quem apud te locum inuenire indulgentie.

IDEM.

In Expositio-
ne Psal.
142. ad vers.
Non intres
in iudicium.

Merito humilis in corpore Christi discens à capite, quoniam mitis est & humilis corde. Ne intres, inquit, in iudicium cum seruo tuo. Non litigemus: noli tecum habere causam, ut ego proponam iustitiam meam, tu conuincas iniquitatem meam. Ne intres in iudicium cum seruo tuo: quoniam non iustificabitur coram te omnis uiuens. Iustificare forte potest se coram se, non coram te. Quomodo coram se? Sibi placens, tibi displicens: coram te autem non iustificabitur omnis uiuens. Noli ergo intrare mecum in iudicium Domine Deus meus. Quantumlibet rectus mihi videar, producis tu de thesauro tuo regulam, coaptas me ad eam, & prauus inuenior. Ne intres in iudicium cum seruo tuo. Indignum est tibi cum seruo tuo intrare in iudicium, nedum cum amico quidem tuo: quia uobis dico amicis meis non ducetis,

Iean. 15.

dices, nisi ex seruis amicos in ipse fecisses. Tu licet
 dicas amicum, ego confiteor seruum. Misericordia
 indigeo, fugitivus redeo, pacem quero: non sum di-
 gnus vocari filius tuus. Ne intres in iudicium cum
 seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo
 omnis vivens.

Luc. 15.

BEDA.

Pulsamus infatigabili desiderio eterna Beatitudinis,
 aureas per conditoris: nec cessemus a ceptis priusquam
 illo aperiente, de carcere mortis huius mundi eripi, ac
 portam mereamur celestis Patria ingredi. Nemo sibi
 blandiatur de innocetia, nullus fidens suis actibus, qua-
 si qui misericordia iusti iudicis non egeat, a preci-
 bus cesset: quin potius etiam cum se aliquid boni quis
 egisse cognoverit, quia qua hoc districtione iudicetur
 ignorat, tremens cum Propheta clamat: Ne intres in
 iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in con-
 spectu tua omnis vivens. Et cum beato Iob: Si iustifica-
 re me voluero, os meum condemnabit me. Si innocentem
 ostendero, prauum me comprobabit. Memor istius Apo-
 stolici sermonis: Si dixerimus quoniam peccatum non ha-
 bemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si
 confiteamur peccata nostra: fidelis est et iustus, ut remit-
 tat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniqui-
 tate. Si dixerimus, quoniam non peccauimus, mendacem fa-
 cimus eum, & verbum eius in nobis non est. Neque rursus
 quisquam considerata peccatorum suorum qualitate, seu quan-
 titate, a petenda venia mente desperando renocet. Ne-
 minem visa suorum putredine vulnerum, sui magnitudo lan-
 guoris, a salute querenda retrahat. Prebeat magna obti-
 nenda sanitatis fiduciam, quod ipse Conditor noster, Medicus
 nobis fieri, ipse ad nos venire in carne, ipse infirmitates
 nostras

Beda in cap.
1. Euang.
Luc.Psal. 142.
Iob. 9.

1. Ioan. 1.

Esa. 53.

nostras suscipere ut sanaret, dolores nostros ut auferret portare dignatus est: ipse pro nobis suum sanguinem fudit: suam pro vita nostra mortem obtulit. Ipse magis peccantium admissis, magna poenitentia remedia ostendit: ipse rogari ut praestet, amat: qui animos inopum ad se rogandum largus donator erigit, dicens: Omnis qui petit, accipit: & qui querit, inuenit: & pulsanti aperitur. Non ergo dubitandum, quod petentes accipimus: querentes inuenimus: pulsantibus nobis aperietur: qui nimirum fallere non potuit Veritas qua promissit.

Luc. 11.

PROTESTATIO HOMINIS
CHRISTIANI ÆGROTI.

CAPVT

XIII.

Ex Ioan.
Lansp. &
Eud. Blofio.

Ego miser & infelix peccator, redemptus tamen pretioso Sanguine D. N. Iesu Christi, per magnum ipsius erga me Dilectionem, non meum meritum: Prostor coram omnipotenti Deo, & tota Curia caelesti, cupere & velle in ea Fide vitam hanc finire in qua conuenit obedientem S. Ecclesie Catholicae filium mori. Credo & confiteor vniuersas & singulas partes Fidei Christianae, duodecim Articulis, vel aperte expressis, vel rationabiliter inclusas: secundum quod a Spiritu sancto per duodecim Apostolos veritate Euangelicis traditi sunt. Ad haec credo, & adhaereo illorum interpretationibus seu declarationibus, non quorumvis, sed quibus suis: sed iis, quae per sanctos Patres edita, a S. Conciliis approbata & confirmata sunt. Et generatim credo quidquid verè Christianus credere debet. Haec immobilem & firmam Fidem tenere volo, tanquam firmissimum & inuictissimum aduersus omnes Satanae assaultus & insidias, Scutum. Quapropter, si vel hostis impugnatione, vel morbi violentia pressus, aliquid huius proposito contrarium cogitarem, loquerer, aut facerem iam illud

Ephes. 6.